

Objekter fra "Hesteofringen" (1970)

Installation af Bjørn Nørgaard (1947-)

© Bjørn Nørgaard / VISDA

Værktype	Teknik	Datering	Dimensioner
Installation	Syltetøjsglas med dele af en hest, præpereret i formalin	1970	220 x mm ()

Er det kunst?

Fragmenter af en parteret hestekrop i store sylteglas. Det er efterladenskaber fra en af dansk kunsthistories vigtige begivenheder. Hesteofringen fandt sted den 30. januar 1970 på en sneklædt mark ved Kirke Hyllinge. En skindklædt Bjørn Nørgaard ofrede, med hjælp fra en dyrlæge, hesten Røde Fane, alt imens fluxus-komponisten Henning Christiansen spillede på en grøn violin, og kunstneren Lene Adler Petersen ceremonielt vandrede rundt om hesten med et stort kors og sang. Det hele blev dokumenteret på film, og efter slagtingen blev dele af hesten lagt i glas med formalinvæske. Aktionen skabte enorm debat og blev Bjørn Nørgaards kunstneriske gennembrud. Men hvordan kan en hest på glas være kunst? Og er kunst på en måde altid konserveret liv?

Protest

Aktionen skulle oprindeligt have fundet sted som en del udstillingen *Tabernakel* på Louisiana, hvor Bjørn Nørgaard havde fået opført en stald til hesten, ledsaget af 400 sylteglas. Men der blev nedlagt et forbud mod udstilling af levende dyr på museet, og Louisiana ville ikke skabe et rum til dissektionen af hesten. Derfor blev lokationen ændret og Ekstra Bladet inviteret. Efterfølgende udkom en reportage, der forklarede, hvordan hesteofringen var en protest mod Vietnamkrigen. Aktionen rykkede fra kunstinstitutionen til medielandskabet, og der kom en storm af reaktioner fra vrede læsere, der ikke mente, at det var kunst at slå dyr ihjel, selvom Røde Fane var gammel og skulle aflives, og selvom kunstneren ønskede at sætte fokus på krigens ofre.

Inspirationsord

- Samfund

- Krop
- Etik
- Kritik
- Krig
- Provokunst
- Performance
- Aktivisme

[Se et videoportræt om kunstneren.](#)